

διακόπτης

διακόπτης, ο, ουσ. [<διακόπτω], ο διακόπτης· (για πρόσωπα) αυτός που διακόπτει συνέχεια μια συζήτηση: «δεν μπορούμε να κάνουμε συζήτηση μ' αυτόν τον διακόπτη || αμάν, μωρ' αδερφάκι μου, μη γίνεσαι συνέχεια διακόπτης!». Από το ότι ο διακόπτης, ως ηλεκτρολογικό υλικό, ανάλογα με τη θέση στην βρίσκεται επιτρέπει ή όχι τη διέλευση του ηλεκτρικού ρεύματος·

- *έπεσε ο διακόπτης*, (για πρόσωπα) κοιμήθηκε, αποκοιμήθηκε: «ήταν τόσο κουρασμένος, που μόλις κάθισε στην πολυθρόνα του έπεσε ο διακόπτης»·

- *κατεβάζω το διακόπτη*, διακόπτω την ηλεκτροδότηση: «κάθε φορά που απεργούν οι υπάλληλοι της Δ.Ε.Η. κατεβάζουν το διακόπτη». Ακούγεται ιδίως στις απεργίες των υπαλλήλων της Δ.Ε.Η.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας